

RZUCANY (2) *part praet pass impf*

rzucany (1), **rzucan** (1).

-any; -ån.

N sg m rzucany (1), (*praed*) rzucån (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wprawiany w gwałtowny ruch, w drganie (2) :

Wyrażenie: »i tam i sam rzucany« (1): *Iactatus, Y tám y fám miotány/ rzucány. Mącz 161c.*

W przeni [czym = przez co] (1) : *Quati aegritudine, Chorobą być rzucan. Mącz 338d.*

Synonim: miotany.

Cf **RZUCAĆ**

MN